

Đàn cho biển hát ❖ I

2 ❖ *Như Thường*

Đàn cho biển hát ❖ 3

Đàn cho
biển hát

4 ❖ *Như Thường*

Đàn cho biển hát ❖ 5

LỜI CẢM ƠN

Tập thơ thứ hai của Như Thương chào đời. Rất cảm ơn về những nâng niu trìu mến và chăm sóc của nhà thơ và nhạc sĩ Phan Ni Tấn (ND), nhà thơ họa Vũ Hối, nhà thơ Phan Khâm, anh Trần Vinh và anh Trần Châu để Như Thương có thể ra mắt tập thơ này trong mối duyên tình thơ nhạc và nét thơ họa phóng bút tài hoa.

6 ❖ *Như Thường*

TỰA

1. ĐÀN CHO BIỂN HÁT không phải là thi phẩm đầu tay của Như Thương, cũng như những thi phẩm trước, Đàn Cho Biển Hát là một tập thơ tình từ trang đầu đến trang cuối.

Như Thương viết đủ các thể loại, Thơ 5 chữ, 7 chữ, 8 chữ và Thơ Tự do - những bài thơ hay nhất trong thi phẩm “Đàn Cho Biển Hát”:

*Ta lỏa thể giữa đất trời, biển cả
Tóc người yêu
mây trắng
Lạc phiêu bồng
Phút giao tình
sóng chợt dậy cuồn phong*

(Chuyện Người Điên)

Như Thương đã sống ở Mỹ khá lâu đã học và đọc rất nhiều Thơ Hậu Hiện Đại (Post Modern American Poetry) đang thịnh hành ở các Đại học Hoa Kỳ. Loại thơ này có tham vọng chuyển biến những lời nói thông thường thành thơ, mặt khác thơ cũng được tính dục hóa. Vì vậy, thật không lạ khi khuynh hướng này ít nhiều ảnh hưởng đến thơ Như Thương.

2. Sinh trưởng ở Ban Mê, một thành phố Cao Nguyên Trung phần, Như Thương lại thích biển và nói nhiều về biển hơn bất cứ một cảnh thiên nhiên nào khác.

*Sẽ theo người xuống biển
Chờ con sóng vỗ bờ
.....
Giữa trời đất mông lung*

8 ❖ Như Thương

Anh đàn cho biển hát

(Đàn Cho Biển Hát)

Với Như Thương, những tiếng sóng biển vỗ bờ có một âm điệu riêng khi dạo chơi với người tình trên bãi biển. Tiếng sóng ấy đã vỗ vào tiềm thức của Như Thương, nơi đó ngôn ngữ được thăng hoa, những dòng thơ được thai nghén và khai sinh.

Yêu anh như sóng vỗ bờ

Mặn tình cát trắng nên chờ có nhau

(Lục Bát)

Em sẽ nói với biển

Em rất cần sóng vỗ

3. Sau biển, rừng cũng được Như thương đề cập đến như một tác nhân khiến tình cảm tuôn trào:

Tiếng rừng còn vọng lời tim

Ngàn năm đau buốt để tìm gặp nhau

(Tiếng rừng)

Sinh nhật em, anh tặng em ngọn cỏ

Lá biếc xanh như rừng núi bạt ngàn

(Ngọn Cỏ)

Bóng rừng xưa vẫn ngàn năm đổ lá

Em sẽ về tìm lại tháng ngày qua

.....

Nhớ yêu thương cho trọn vẹn ân tình

Để đừng phai màu rừng xanh muôn thủa

(Bóng Rừng)

4. Như Thương đã đi vào thiên nhiên, ngoài biển, rừng, còn có “Trăng”, một đề tài muôn thủa cho những thế hệ thi nhân.

Đàn cho biển hát ❖ 9

*Yêu anh lục bát nửa vần
Như trăng tròn khuyết - tần ngần nhớ nhau*

(Lục Bát)

*Hỏi trăng đâu nửa mảnh sầu
Mà nghe cay đắng... nát nhàu gói chần*

(Mong manh)

*Tim buồn gọi khẽ tình ơi!
Làm sao giữ được vàng trăng riêng mình*

(Đâu Bóng Trác Vãn)

*Em là người tham lam
Yêu hết vàng trăng tròn
Và cả vàng trăng khuyết
Để mai sau chẳng tiếc
Đã không yêu trọn tình*

(Yêu Người Như Yêu Trăng)

Lý Bạch, một nhà thơ nổi tiếng đời Đường Trung Quốc, đã có một hành động rất thơ, - nhảy xuống sông, “ôm trăng” mà chết. Như Thương chưa đến nỗi liều lĩnh như Lý Bạch chết vì Trăng nhưng có thể chết vì “yêu”:

Cô gái ấy vẫn đang sống. Vẫn thở, vẫn ngủ, Vẫn ăn, vẫn đi đứng, vẫn làm việc bình thường. Nhưng cô gái ấy đã chết rồi anh ạ. Chết khi cánh cửa tình khép lại tự hôm nào. Bây giờ em mới chợt hiểu rằng tại sao người ta có thể chết vì yêu,,,

bởi vì cô gái ấy là em...

(Gõ Cửa)

5. Thơ luôn luôn là một cách thể giải tỏa những ẩn

10 ❖ *Như Thương*

ức nội tâm để hướng đến một hạnh phúc đang vẫy gọi nhà thơ ở phía trước. Từ khởi điểm, Tình yêu thường pha trộn giữa Thực và Ảo tạo nên những khắc khoải mong chờ và tưởng nhớ vu vơ:

*Em vẫn biết
sẽ có chiều biển động
Em sẽ ngồi tưởng nhớ một vòng tay*

(Anh Và Sóng Biển)

Với tác giả, tình yêu thường mau tàn, rất mong manh, phù du và đôi lúc hư không:

*Hãy cứ làm rong rêu
Như phù du kiếp người*

(Hãy Cứ Làm Rong Rêu)

*Ta ngồi phoir nụ hồng
Nghe tim buồn se sắt
Nghe giọt đầy trong mắt
Khóc tình đã hư không*

(Phoir Nụ Hồng)

*Sóng vẫn ngậm ở tận đáy đại dương
Nhưng tình anh vẫn mãi là vết thương chẳng lành*

(Mong Manh)

Dù muốn hay không, cuối cùng Như Thương đành thả trôi cuộc tình:

*Em thả trôi cuộc tình
Theo giòng triều nước cuốn
Yêu anh nghiêng nón em chờ
Dẫu rằng có cuộc tình hờ đâu đây*

(Lục bát)

Đàn cho biển hát ❖ II

6. Thơ Mới, (khuy nh hướng lãng mạn), thường xác định tình yêu gắn liền với đau khổ, buồn nhiều hơn vui và thi sĩ là hiện thân của tình lụy.

*Để dấu là tình lụy
Em vẫn như khởi đầu*

(Yêu Người Như Yêu Trăng)

Trong suốt tập thơ, Như Thương chỉ hướng về một đối tượng có thực trong cuộc đời nhưng lại mang tính huyền thoại vì tình yêu đơn phương cảm nín trong những phút đam mê:

*Yêu anh chỉ để làm thơ
Để trăng huyền thoại ngồi mơ cuộc tình*

(Lênh đênh)

*Huyền thoại tim - thôi ngưng rồi nhịp đập
Khép ngăn lòng, vĩnh viễn nắm mồ hoang.*

(Huyền thoại tim)

*Dù một tháng, nhớ anh vô cùng tận
Sẽ một đời yêu bằng trái tim cảm*

(Trái Tim Cảm)

*Có phải là tiếng vọng
Từ cõi xa xăm về
Tình yêu, phút đam mê
Chỉ như là chiếc bóng*

(Tiếng Vọng)

7. Tôn giáo cũng được Như Thương đề cập đến qua tư duy Triết học Tính Không hay cụ thể hơn qua hình ảnh Thiên Đường, Địa ngục tuy không nhiều bằng Tình Yêu, nhưng nhớ, và đam mê.....

12 ❖ Như Thương

*Dấu đời người rất vội
Dấu đời người hư không.*

(Bỏ Quên Nụ Hồng)

*Gửi lại người - hạnh phúc Thiên đường
Thuở xưa cũ đã vàng phai - Gỗ mục.*

.....

*Tình ơi! mộng mị Thiên đường
Hồng thơm nở ngát ngoài vườn trắng khuya.*

(Ru Em Nửa Đêm)

*Để chỉ anh và em
nắm tay nhau xuống Địa ngục chín tầng
sẽ có tầng thứ mười ngoài lệ
cho những người yêu nhau
mà chẳng thể gần nhau*

8 Thơ Như Thương cũng mang dấu vết của một thời
chinh chiến đã qua mà hệ lụy của nó vẫn còn kéo
dài trong cuộc đời hiện tại của tác giả:

*Quê hương em là đàn
của cung bậc cách chia
của tình yêu xa lìa
ngày đất trời bom đạn*

.....

*Quê hương em là mưa
Những giọt buồn rưng rức
Chảy xuôi trong lòng ngực
Ngày mất nước thừa xưa*

(Quê Hương Em)

Cuối cùng Như Thương đã tìm ra Chân lý khi khẳng
định:

Đàn cho biển hát ❖ 13

*Hãy trở về quê nhà
Dòng nước mắt đáng thương
Từ sóng vỗ dậm trường
Nơi biển người xa lạ*
(Ra Biển Tháng 8)

9. Qua những dòng thơ của Như Thương, người đọc tìm lại được những gì đã lãng quên, những chân dung không cần rõ nét như khi thưởng ngoạn một bức tranh thủy mặc, dù chỉ thoáng qua một vài nét phác họa, người thơ và người đọc đã gặp nhau khi cùng qua một nhịp cầu nào đó trong cõi thơ Như Thương.

Đó là cảm nghĩ cuối cùng khi tôi gấp lại thi phẩm Đàn Cho Biển Hát của nhà thơ Như Thương.

VIỆT BẰNG

Trăng khuya,
 Đèn nhà em to
 Mực nghiêng dòng -
 Vẽ tiếng thơ lay phôi
 - viết cho em đi katon.
 Huế hạ viết thư 15

Đàn cho biển hát

Ta bỏ quên cung đàn
Trôi theo dòng cỏm áo
Dây chùng buông một dạo
Rồi lặng nốt dở dang

Ta bỏ lại vắn thơ
Chờ ta âm vận cuối
Có điều gì tiếc nuối
Khi tình đã ở thờ

Ta bỏ đi nụ tình
Gặp bên đời rất vội
Nửa cuộc tình trôi nổi
Lời yêu - buốt tim mình

Sẽ theo người xuống biển
Chờ con sóng vỗ bờ
Chờ chân cát tình mờ
Như ngày xưa đưa tiễn

Giữa trời đất mông lung
Anh đàn cho biển hát
Tiếng đàn như chim lạc
Lời cô đơn nghìn trùng

(Tháng 8, viết cho K)

16 ❖ Như Thương

Anh cho
 biên hát
 ...
 Quê trên đất nắng vàng
 Mẹ tôi cho biên hát
 tiếng đàn như chim lạc
 tôi là hồn nhàn tản ...
 như Thương

Thơ họa: đàn cho biển hát

Phan Khâm

Giữa đất trời bát ngát
Cuộc tình nào khao khát
Cát mạ vàng dấu chân
Em đàn cho biển hát

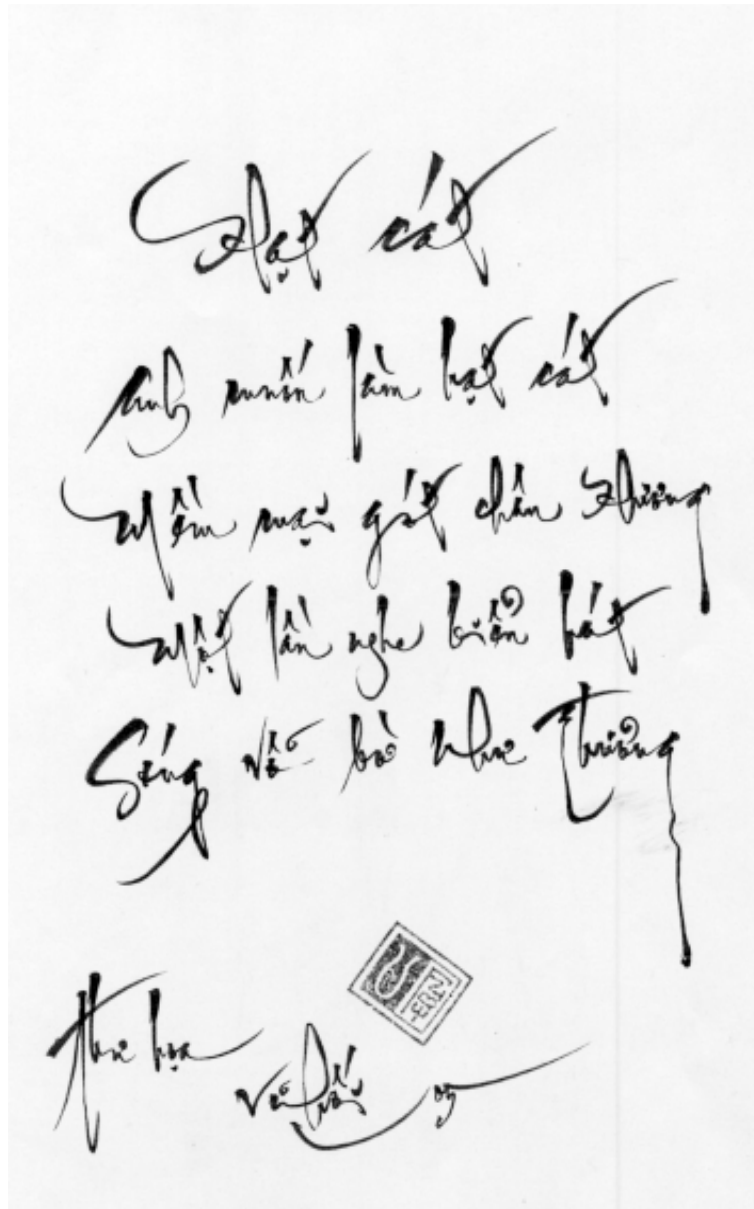

Hạt cát

Anh muốn làm hạt cát
Mềm mại gót chân Hương
Một lần nghe biển hát
Sóng vỗ bờ Như Thuởng

Lục bát

*Yêu anh lục bát nửa vần
Như trăng tròn khuyết - tàn ngần nhỏ nhau
Sông Ngân lụa giải bắt cầu
Cho ta hò hẹn dấu màu tóc phai
Yêu anh tóc chẻ làm hai
Chia nhau một nửa, để mai ... nhớ hoài
Yêu anh khóa nốt đàn ai
Lỡ anh xa lạ ...lỡ mai ở thờ
Yêu anh nghiêng nón em chờ
Dấu rằng có cuộc tình hồ đâu đây
Yêu anh về hỏi trời mây
Rằng anh còn nhớ duyên vầy tóc tổ
Yêu anh như sóng vỗ bờ
Mặn tình cát trắng nên chờ có nhau
Ngờ đâu ai hát tình sầu
...À ời - tim đã thay màu thủy chung*

- Viết cho G. và K. -

20 ❖ Như Thương

Quê hương em

*Quê hương em là lụa
Mềm trong tà áo thơm
Má ửng hồng mai sớm
Gót sen em lẽ chùa*

*Quê hương em là thơ
Mở tình yêu lãng mạn
Mở tóc đội tình lang
Nón lá nghiêng nghiêng chờ*

*Quê hương em là đàn
Của cung bậc cách chia
Của tình yêu xa lạ
Ngày đất trời bom đạn*

*Quê hương em là nắng
Bóng tà chiều xuống chậm
Để em mơ ước thầm
Đêm gối mộng tình trăng*

*Quê hương em là mưa
Những giọt buồn rung rúc
Chảy xuôi trong lồng ngực
Ngày mất nước thuở xưa*

Đàn cho biển hát ❖ 21

Tiếng rừng

Viết tặng TV.

*Tiếng rừng còn vọng lời tim
Ngàn năm đau buốt để tìm gặp nhau
Em xưa nay vẫn u sầu
Hay còn gót ngọc thuở nào yêu anh
Ngày xưa duyên nợ chẳng thành
Đôi tình trọn vẹn - ta đành xa nhau
Mong em hạnh phúc ngàn sau
Bên người nơi ấy - có nhau mặn nồng
Thôi em - người ấy là chồng
Trời cho phận bạc má hồng truân chuyên
Tình em nay đã đóng thuyền
Buộc tình môi thắm mắt huyền anh yêu*

Áo len tình

*Em sẽ phải làm gì
vội tháng ngày còn lại
để em sống qua ngày
mà đời không một mai*

*Em sẽ phải làm gì
vội mắt buồn vô tận
khi trên quãng đường gần
thấy lại bước chân xưa*

*Em sẽ phải làm gì
khi mùa đông chớm lạnh
em xót xa tình sâu
môi lạnh suốt đêm thâu*

*Chợt nhỏ áo len tình
Đã phai mất từ lâu ...*

Viết cho G.

Đưa tình

*Đưa tình ai nở lẻ đôi
Để lời duyên nợ sẽ trôi câu thề
Để trăng quên mất đường về
Đêm kia bỏ lại nửa bề nguyệt soi
Để mai tóc rẽ đường ngôi
Nửa thương nửa nhỏ - vỡ đôi tim buồn
Tim buồn nước mắt lặng tuôn
Con chim sáo nhỏ cạn nguồn yêu thương*

Tiếng vọng

*Có phải nốt nhạc trầm
Của cuối cùng cung bậc
Vì tình yêu đánh mất
Dây chùng lại thanh âm*

*Có phải đứt cung đàn
Là đờn đau thế đấy
Hay tiếng đàn vẫn vậy
Chỉ lòng em vỡ tan*

*Có phải là tiếng vọng
Từ cõi xa xăm về
Tình yêu phút đam mê
Chỉ như là chiếc bóng*

*Có phải là chờ đợi
Có phải là ngóng trông
Hay chỉ là huyễn mộng
Niu tay người - tình ời*

Lênh đênh

*Yêu anh chỉ để làm thơ
Để trắng huyền thoại ngồi mở cuộc tình
Để hoa quỳnh nở một mình
Để cho sắc tím lục bình lênh đênh
Để cho giọt đắng buồn tênh
Cạn vôi đáy cốc chénh vênh nổi sầu
Để cho đêm lại đêm thâu
Gối khuya chột khóc - nát nhàu nhỏ thương
Để mai kia nhỏ dậm trường
Gặp nhau còn lại chút hưởng mạn nồng*

26 ❖ Như Thương

Sáo xa bạn

*Ta thôi không làm thơ
Khi sáo lia xa bạn
Khi mắt thâm đêm sâu
Khi tay rời duyên nợ*

*Ta thôi chẳng nhớ người
Khi nhìn một vầng trăng
Lời hẹn xưa - quên băng
Trái tim tình đã vơi*

*Sẽ là bạn rượu cay
Trong từng đêm cô quạnh
Để ấm nồng chăn lạnh
Để ngủ với men say*

*Sẽ về ôm gối mộng
Mềm hơi thở tình nhân
Sẽ tưởng em rất gần
Về theo ta ru mộng*

26 tháng 6, 04
(Viết cho G.)

Đàn cho biển hát ❖ 27

Đâu bóng Trác Văn

*Nửa đêm thức giấc ôm đàn
Người thương xa mắt, ngỡ ngàng ... tim đau
Hỏi trăng đâu nửa mảnh sầu
Mà nghe cay đắng ... nát nhàu gói chần
Hỏi đàn đâu bóng Trác Văn
Phụng Cầu Tướng Khúc - đừng ngăn duyên tình*

Yêu người như yêu trăng

*Em là người tham lam
Yêu hết vàng trăng tròn
Và cả vàng trăng khuyết ...
Để mai sau chẳng tiếc
 đã không yêu trọn tình
Để không tự trách mình
 đã yêu người phân nửa
Để mai sau lần lửa
 yêu thêm cuộc tình hồ
Để gieo một vầng thơ
 cho đời không cô độc
Để mai sau tổ tóc
 không xóa bỏ câu thề
Để cung đàn đam mê
 chẳng làm phai hương nhụy
Để dẫu là tình lụy
 em vẫn như khởi đầu
Yêu người suốt bể dâu
 dẫu trăng tròn, trăng khuyết*

(Viết cho G. và Loan)

Ra biển tháng 8

*Chia với dòng nước mặn
Nước mắt ta không màu
Trong thể xác úa nhàu
Sau mười năm cay đắng*

*Xóa - dứt áo xa nhà
Lòng ước mở hạnh phúc
Nhỏ vạn nghìn lời chúc
Ngày ai tiễn đường xa ...*

*Hãy trở về quê nhà
Dòng nước mắt đáng thương
Tủi lòng vỡ dậm trường
Nơi biển người xa lạ*

*Rồi có nguôi niềm đau ?
Trong trái tim rất nồng
Tình quê hương - hoài vọng
Nơi cát rốn, chôn nhau*

30 ❖ *Như Thương*

Vuốt tóc

*Khi anh vuốt tóc em
cả trời mây dừng lại
ngẩn ngơ nhìn ... rồi tím ngắt nhỏ thương*

*Khi anh vuốt tóc em
hoa sứ thơm thơm ngắt
tím ngại ngần ... anh trao vội người thương*

*Khi anh vuốt tóc em
chú chim lồng ngừng hát
ngiên nghiêng đầu ... ỏi tình ... rất dễ thương*

*Khi anh vuốt tóc em
hàng cây rừng xanh lá
sẽ ghen hờn ... màu tóc mượt vấn vương*

*Khi anh vuốt tóc em
bàn tay anh rất khê
sợ em buồn ... như tình cũ vỡ gương*

*Khi anh vuốt tóc em
vần thơ em phá luật
để yêu người ... như hồng nụ tỏa hương*

- Viết cho K.

Đàn cho biển hát ❖ 31

Trái tim xa xăm

*Có còn nụ hồng tàn
Trong trái tim xa xăm
Có còn những tháng năm
Bên sóng đời hiu quạnh
Có còn bờ môi lạnh
sau đêm hồng thương yêu
có còn lụy ít nhiều
dấu trong đôi mắt khóc
Có còn một sợi tóc
vững vững trong tim người
có còn gọi tình ơi
tình ơi, tình ơi - tình*

Phôi nụ hồng

*Ta ngồi phôi nụ hồng
Nghe cuộc tình tàn phai
Tuồng mùi hương còn lại
Như mắt môi tình nồng*

*Ta ngồi phôi nụ hồng
Nghe phai nhạt màu son
Nghe tay lạnh vẫn còn
Ấm hương xưa tình mộng*

*Ta ngồi phôi nụ hồng
Nghe héo mòn chờ đợi
Nghe tình xa vời vợi
Hết rồi những ngóng trông*

*Ta ngồi phôi nụ hồng
Nghe tim buồn se sắt
Nghe giọt đầy trong mắt
Khóc tình đã hư không*

Nói với biển

*Em sẽ nói với biển
những điều em đang nghĩ
về cô đơn trong cuộc sống mỗi ngày
về tình người khi tay ấm vòng tay
về hạnh phúc, ước mơ - chẳng bao giờ có thật*

*Em sẽ nói với biển
những bận nòng đời sống
những lo toan trong nước mắt với đầy
để ngắm nhìn - nhìn hết cả trời mây
rời bước tiếp đoạn đường dài còn lại*

*Em sẽ nói với biển
như lời anh nhắn nhủ
để nguôi lòng, an ủi trái tim đau
để đàn không gãy lại khúc tình sầu
để biển mặn ru sóng mềm giấc ngủ*

*Em sẽ nói với biển
em rất cần sóng vỗ
như em cần anh - từng giây phút tình gần
để mai này em vấp ngã bước chân
em vẫn có một vòng tay êm ấm*

Bờ giòng sông

*Em muốn quên ký ức
Như thuyền bờ giòng sông
Như lúa xa cánh đồng
Như bút rời nghiên mực*

*Em muốn quên anh đi
Như ngày, quên năm tháng
Như trăng, quên trăng sáng
Như tình, quên tình si*

*Trái tim em thay đổi
Như mưa nắng hai mùa
Như lá thay màu úa
Như tình xa ... xa xôi*

*Không còn như ngày xưa
Em đoạn tuyệt, đoạn tình
Dấu đau thất tim mình
Dấu đời chia hai nửa*

Viết cho G.

Em muốn quên kỷ ức
Như hương bãi đòng sông
Như gió xa cánh đồng
Như bụi rơi nghìn năm

Đã hương
hỏi "bãi đòng sông"
hỏi hỏi
Vũ Văn 03

Người say làm thơ

*Khi người say làm thơ
Vận gieo cũng say khuấy
Để nhớ chuyện kiếp trước
Dấu đã quá mù mờ*

*Khi người say làm thơ
Có pha thêm chút đắng ?
Chút cay nồng và mặn
Cho đủ tình men thơ*

*Khi người say làm thơ
Có giọt thắm nước mắt ?
Có còn đau tim thất ?
Khi tình đã xa bờ*

*Khi người say làm thơ
Đêm có nghe tiếng khóc
Dấu trong nghìn sợi tóc
Cuộc tình đã ở thờ*

Thấp sáng

Sẽ ngắm em trong tranh

Để tưởng em rất gần

Để mở điều duyên phận

Dẫu chỉ là mong manh

Ta tìm trong lòng ta

Cuộc tình xưa đã mất

Ta nhỏ em trong mắt

Có lẽ ... ta đã già

Sẽ có men rượu cay

Trong từng đêm cô quạnh

Đêm dường như rất lạnh

Quanh quán ở đâu đây

Sẽ đàn cho em nghe

Lời tình ca trần trối

Ta lạc em mất rồi

Năm tháng lòng sắt se

Sẽ còn gì em nhỉ?

Để thấp sáng hồn ta

Mưa - mưa đêm nhạt nhòa

Qua đời ta mộng寐

Như Thương
(Viết cho KK & BB)

Thả trôi

*Em thả trôi cuộc tình
Theo giòng triều nước cuốn
Có phải là đã muộn?
Khi em khóc một mình*

*Em ghé con sông chiều
Lỡ chuyến đò sang đấy
Thôi đành ngóng anh vậy
Bóng đò chợt buồn thiu*

*Em thăm lối mòn cũ
Cạnh ven rừng lá xanh
Gởi nhớ thương trên cành
Chờ mùa lan nở nụ*

*Em về nhật nốt đàn
Viết lời ca tình phụ
Dấu tình xưa ... rất cũ
Cũng òa vỡ âm vang*

Men tình

*Nửa khuya ngồi ôm đàn
Nhỏ tình cũ xa xăm
Bóng người ỏi vạn dặm
Đời thôi đã lỡ làng*

*Em có như huyền thoại
Đêm ru ta giấc nồng
Tay chờ ai gói mộng
Hồn lạc bước Thiên Thai*

*Em trinh nữ ngực tràn
Hưởng thơm nhẹ môi hồng
Ta theo em vào mộng
Lòng chợt hóa tử tâm*

*Sao anh chọn men tình
Cho đời anh say khướt
Ngày xa tình thuở trước
Ta ngồi khóc một mình*

Sẽ có

*Sẽ có tiếng chim hót
bên đời người quạnh hiu
Sẽ có những buổi chiều
nhìn nắng rơi chậm chậm
Sẽ có nỗi buồn thấm
trong lòng ngực ỏ thờ
Sẽ có mối tình hồ
vỗ về cơn mộng寐
Sẽ có điều ta nghĩ
như vạt áo em bay
Sẽ có rượu nồng cay
về giữa trăng huyền ảo
Sẽ có ta khờ khạo
yêu em - một nét mày*

Ngọn cỏ

*Sinh nhật em, anh mừng em quả bóng
Để em mở - mở hạnh phúc muôn màu
Để một ngày, em tình lụy tình đau
Mắt vẫn ngóng quả bóng mở tròn mộng*

*Sinh nhật em, anh tặng em ngọn cỏ
Lá biếc xanh như rừng núi bạt ngàn
Để em về lòng mở rộng thênh thang
Cùng đời núi ngàn xưa theo bước nhỏ*

*Sinh nhật em, anh đàn cho em hát
Tiếng em cười vỡ nốt nhạc âm vang
Tóc em bay... anh bắt chợt ngỡ ngang
Này em nhé - khúc ca mừng chim hạc*

*Sinh nhật em, anh gọi em trăng sáng
Soi bước về - dấu chỉ mình em thôi
Nhớ nghe em đừng về nhà quá vội
Để trăng buồn - vỡ mất ánh trăng tan*

(Sinh nhật 48 - Tặng K.)

Nhỏ em - sương mù tháng chạp

Sáng sớm mai sương mù
Ta ngắm em qua cửa
Nhỏ em chùng mấy bữa
Đã quay quắt ngàn thu

Mắt em ngoan có lạnh
Có xuyết xoa môi mềm?
Chân em bước cỏ êm
Cổng trường hiền như thánh

Chợt nhỏ quá quê nhà
Bàn tay em vẫy gọi
Hỏi thở em như khói
Theo sương mù bay xa

Nhỏ em những mười năm
Không chỉ là mấy bữa
Em vẫn còn ngồi tựa
Đếm ngày tháng - trăng rằm?

Đàn cho biển hát ❖ 43

Mây tóc bạc phai

*Có một lần tình vỡ
Trái tim tràn niềm đau
Thôi - son đã nhạt màu
Thôi - nụ tình đã lở*

*Và tiếng đàn anh lạc
Âm điệu của thặng trầm
Trong bóng tối lặng câm
Trăng buồn như nốt nhạc*

*Rồi mây tóc bạc phai
Rồi mắt buồn hiu quạnh
Trời mùa đông trở lạnh
Lòng chột mềm nhỏ ai*

*Dường như vẫn vẫn vương
Chuyện ngày xưa dang dở
Ta còn trái tim vỡ
Giữa quay quắt đời thường*

Tầng thứ mười

*Khi môi mềm môi
có lẽ vàng trắng kia sẽ rụng
và ngàn sao ở trên trời
mất hút cõi mộng lung*

*Anh hỏi,
quả đất có còn quay
hay đứng lặng chốn này
để chỉ em và anh
đam mê trong hạnh phúc
để chỉ anh và em
nắm tay nhau xuống địa ngục
chín tầng
sẽ có tầng thứ mười ngoại lệ
cho những người yêu nhau
như anh và em
vẫn yêu nhau
mà chẳng thể gần nhau*

*Chuyện ngày xưa
có huyền thoại Ô thước
sao bây giờ ta vĩnh viễn
xa nhau ...*

Lá rụng

Mở hồ lá rụng bên ngàn
Nhặt về ép lại giữ tàn thu xưa
Hồn thơm còn chút hương thừa
Gom trong lá úa tiễn dứa cuộc tình
Không nguyện cầu, chẳng lời kinh
Chỉ tuôn nước mắt - lặng thình ngất sầu
Môi thơm nay đã úa màu
Hôn trên xác lá - nát nhàu tim em
Nụ hôn còn ngọt môi mềm
Hay khô như lá bên thềm rụng rơi
Tình ỏi, tình hỡi, tình hời
Trái tim ta lạc - nửa đời tình si

Mong manh

*Hạnh phúc của em sao mong manh quá, đến rồi đi
như sóng vỗ bờ xa
Để một lần nhìn thấy anh ôm đàn trong tay. Rất lạ
Rất gần như thể ôm người tình trong tay ấm*

*Một lần mắt anh ướt mềm. Nhớ lại tình xưa
Đôi mắt mà em nghĩ là chẳng bao giờ có thể mềm đến
thế
Giọt sầu vẫn mặn nhưng rồi sẽ tan vào biển mặn trùng
duông.*

*Em rủ anh ra biển với cây đàn. Đam mê
Hãy đàn cho biển hát.
Hãy đàn cho tình với
Anh vẫn thường làm thế mỗi khi nỗi cô đơn vượt quá
trái tim nghìn trùng*

*Sóng vẫn gầm ở tận đáy đại dương
Như tình anh vẫn mãi là vết thương chẳng lành*

*Rồi một lần em chợt nhìn thấy môi anh
Huyền thoại vòng cung như mảnh trăng chờ đợi
Tim buồn gọi kẻ tình ơi
Làm sao em giữ vầng trăng riêng mình ...*

(Viết cho K.)

Ru em nửa đêm

Ru em trở lại mộng đầu

Nửa đêm thức giấc nỗi sầu vỡ tan

Lệ sao mặn đắng hai hàng

Kiếp sau - sau nữa, còn ngàn tỏ vường

Tình ơi - mộng寐 thiên đường

Hồng thắm nở ngát ngoài vườn trăng khuya

Không có

*Không có anh,
tiếng đàn em vụng quá
Ai sẽ chờ -
nghe đếm nhịp thời gian
Ai nhắc em -
đừng để lỡ cung đàn
Ai ngồi ngắm tóc dài trên phím lạ*

*Không có anh,
sao đàn em buồn quá
Biết lấy gì nối lại những âm vang
Biết làm sao
khi tay phím ngỡ ngang
Quên hay nhớ -
nốt tình xưa anh ạ*

*Không có anh,
cung đàn em dang dở
Để em chờ
lặng lẽ đến ngàn sau
Để mắt em nhỏ giọt mặn
u sầu
Xuống tổ phím cho niềm đau
tan vỡ*

*Không có anh,
đàn nằm im bóng tối
Để khúc đoạ trường,
tim buốt lặng khúc nôi*

Trái tim câm

*Chỉ quanh quẩn
nụ cười và nước mắt
Ta hết một đời
rong ruổi. Ruổi rong
Sẽ còn ai
khi niềm vui đã mất
Sẽ nhỏ ai
trong xa xót cõi lòng
...Đã một tháng
nhỏ anh vô cùng tận
Sẽ một đời
yêu bằng trái tim câm*

(Viết cho G.)

Đàn cho biển hát ❖ 51

Cô đơn

*Ta rơi vào nỗi cô đơn như viên cuội rơi xuống lòng hồ
Có ai nghe tiếng vọng của viên cuội từ sâu thẳm vọng về
Có ai biết viên cuội kia sẽ đi về đâu
Có ai biết nỗi cô đơn sẽ có màu gì
Sẽ rực đỏ như đóa hồng xưa nồng thắm
hay trắng toát như tảng băng ở tận cùng trái đất*

*Có ai biết nỗi cô đơn sẽ như là những giọt mưa rơi
ngoài trời đêm ...
Tiếng mưa rơi như tiếng thì thầm của đôi tình nhân
trò chuyện trong chăn ấm
Ta phủ chăn từ đầu đến chân để nghe tiếng mưa rơi ấy
để tưởng như là tiếng của người yêu.*

*Nỗi cô đơn là tất cả những gì hiện hữu
rời chợt bỗng dưng biến mất
chỉ để lại một sự trống vắng khôn cùng
cho đến nỗi ta không thể suy nghĩ được một điều gì
cả, dẫu rất còn con.*

*Ký ức dường như rất mờ hồ
để cố nhớ lại điều gì đó rất đẹp đã đi qua
nhưng bỗng dưng tắt nghẽn ở đâu đó trong trái tim
mềm.
giòng máu lưu thông giữa khối óc và trái tim hình
như đông lại*

*Chợt thấy bên kia song cửa là ánh trăng dịu dàng
...
như thể là người tình - rất đáng yêu.
Nỗi cô đơn đi về cõi riêng của nó.
Ta về lại chính ta, với ánh trăng ngọt ngào của đêm
nay.*

Rẽ duyên

*Nước mắt tràn
niềm đau có lãng xuống
Tim ngâm sâu
khi duyên rẽ khúc nôi
Bến sông xưa
sao bên lở bên bồi
Cho thuyền nọ
rẽ sang người bên ấy*

*Trách nguyệt lão
bỏ quên tình ước nguyện
Trách con dò
sao chỏ khách sang sông
Trách người thưởng
sao đổi dạ thay lòng
Để bến cũ
chờ ai ... niềm lưu luyến*

Kể cho biển cát

*Em kể cho biển cát
Chuyện của anh và em
Từ thuở tình môi mềm
Đến khi tình phai nhạt*

*Cát buồn chờ sóng vỗ
Xóa lấp vết thương đau
Bằng giọt mặn biển sâu
Bằng mắt ai lệ đổ*

*Gió nghe lời ru mát
Xa xăm cõi hư không
Gió hỏi em buồn lòng?
Khi tình yêu vụt mất*

*Em chờ con ốc nhỏ
Về trong sóng vỗ bờ
Để nói với tình thơ
Tình em đã bỏ ngõ*

*Em chờ biển lặng sâu
Tận đáy cùng thăm thẳm
Vùi thân xa ngàn dặm
Để quên cuộc tình sâu*

Hỏi trăng

*Trăng có đầy theo niềm vui hạnh phúc
Để soi đường đôi chân bước tình nhân
Để tay đan tay và ánh mắt gần
Và chờ đợi ngày trăm năm. Lời chúc*

*Trăng có vơi những đầy vơi nước mắt
Trong đêm về nhỏ môi ấm nụ hôn
Trong xác thân đã chết rũ linh hồn
Và trong cả trái tim sầu héo hắt*

*Trăng có buồn như chuyện tình rạn nứt
Có lấp đầy một nửa mảnh cô đơn
Gió đêm nay sao gió lại thổi hồn
Khua lá vắng bên rừng khuya thao thức*

*Trăng có chết như đời người qua vội
Để đêm về đối bóng thật lạnh căm
Để âm u vầy bủa bước âm thầm
Và chân bước xuống hồ sâu tắm tối*

*Trăng có về như hồn ma bóng quế
Hay đợi người đoàn tụ ở kiếp sau
Đếm thời gian bằng lá úa thay màu
Và sẽ đợi như Chinh phu truyện kể*

Lẻ loi

*Có những giọt nước mắt
Sẽ nhói đau lòng ngực
Có chiều sâu đáy vực
Chứa hết cuộc tình sâu
Có nhìn lá thay màu
Mới biết tình qua vội
Có son phấn mắt môi
Mới rõ nét xuân tàn
Có đường khuya trăng vàng
Mới hay mình cô độc
Có võ vàng nét ngọc
Mới chợt thấy ... yêu mình*

Hoa sủ

*Hoa sủ có chờ em không
như môi ai chờ tình mộng
như trăng khuya về
đội đêm hồng hạnh phúc. Mỏi trông*

*Hoa sủ có đợi em không
mà nồng nàn hương sắc
để ngỏ em về
mắt còn ngoảnh lại - mắt nhớ mong*

*Hoa sủ có hồn em không
khi bóng hoàng hôn ngả
công viên úa vàng
màu nắng chiều đổ xuống tiếng lặng thinh*

*Hoa sủ có rụng đầy sân
ngóng em về chốn cũ
trái gót hài - thơm tình nụ
thay đoá hồng vừa tàn độ cuối thu*

Tặng K.

Huyền thoại tim

*Tim rất buồn, tim viết lời di chúc
Gửi lại đời giọt nước mắt còn vương
Gửi lại người thương - hạnh phúc thiên đường
Thuở xưa cũ đã vàng phai. Gỗ mục*

*Nước mắt tim sao mãi còn vị mặn
Mặn tình nồng - những ngày tháng chờ mong
Để bờ tim oà vỡ vết thương lòng
Thôi hết đợi, tim về nơi tĩnh lặng*

*Huyền thoại tim- thôi ngừng rồi nhịp đập
Khép ngăn lòng, vĩnh viễn nắm mộ hoang
Chỉ chiều thu - rụng lá đỏ hai hàng
Về viếng mộ, phủ vàng nền mộ thấp*

60 ❖ Như Thương

Hãy cứ làm rong rêu

*Hãy cứ làm rong rêu
Như phận kiếp lục bình
Trôi giạt chỉ một mình
Về tử xa lưu lạc
Để thấy lòng mát mát
Nhìn sóng vỗ bập bênh
Biết đời sẽ lênh đênh
Giữa mênh mông trời rộng ...*

*Hãy cứ làm rong rêu
Về trôi theo biển cả
Đến những miền đất lạ
Hòa nhịp sóng ngàn khơi
Với bát ngát mây trời
Cùng cát thương bờ vỗ
Cùng chân trần hội ngộ
Đón tình nhân. Rạt rào*

Đàn cho biển hát ❖ 61

*Hãy cứ làm rong rêu
Trong lòng người cô quạnh
Để mắt buồn ... Giọt thánh
Mặn như nước đại dương
Để thương nhớ vấn vương
Trôi như mảnh rong buồn
Để tìm sẽ cạn nguồn
Khi ngày xưa tình vỡ*

*Hãy cứ làm rong rêu
Như phù du kiếp người
Nước mắt và nụ cười
Niềm vui và bất hạnh
Để tìm ta sẽ dành
Một chỗ riêng trú ngụ
Cho người xưa tình cũ
Lời nguyện cầu bình an*

Đôi mắt

*Ta đam mê -
em
có nụ cười bằng đôi mắt
Đôi mắt dấu giọt tình
và ẩn chứa tràn niềm vui
Đôi mắt em -
dường như chút ngậm ngùi
của quá khứ
khi tình xưa đi biệt
Đôi mắt em -
sao là vàng trăng khuyết
đội trăng tròn
như thể một ước mơ
...Thế xác em giờ mệt mỏi ở thờ
sẽ nhắm lại
đôi mắt hiền
vĩnh cửu ...*

Đàn cho biển hát ❖ 63

Đo tim

*Hãy đo nhịp tim em
bằng biển triều sóng vỗ
để biết khi tim buồn
sẽ tan vỡ niềm đau*

*Hãy đo nhịp tim em
bằng mắt nhìn đắm đuối
nhỡ mai này tim nguội
anh sẽ tiếc khôn nguôi*

*Hãy đo nhịp tim em
bằng tay anh thần thánh
để em sẽ biết rằng
anh là của riêng em*

*Hãy đo nhịp tim em
bằng nụ hôn ngày cũ
để em mang theo về
vĩnh viễn chốn ngàn thu*

Anh và sóng biển

*Em vẫn biết
anh sẽ đến và đi
như những triều sóng biển
để em ôm ghì
cuộc tình
như từng cơn sóng vỗ
ôm bờ cát yêu thương
rất rạt rào
và cũng rất lặng im*

*Em vẫn biết
sẽ có ngày nào đó
dấu chân chim sẽ lạc lông chồn này
Em vẫn biết
sẽ có chiều biển động
em sẽ ngồi tưởng nhớ một vòng tay*

66 ❖ *Như Thương*

Chuyện người điên

*Ta sẽ điên
trong tình si cuồng dại
Ta sẽ cười
ngàn thác đổ đêm thâu
Đổi trời sao thành muôn vạn sắc màu
Và đêm trắng
chờ tình mở huyền thoại*

*Ta sẽ gom vạn lá của rừng sâu
Về đốt lửa
ấm lòng
đêm cô quạnh
Ta sẽ đàn những bài ca thần thánh
Từng đêm về
xoa dịu
vết tình đau*

*Ta sẽ pha trong rượu nồng tình ái
Men điên cuồng,
say
tình lụy.
Dở dang
Ta ngất ngư -
trong thân xác võ vàng
Rời ngã quỵ bên bờ tình
khờ dại*

*Ta lỏa thể giữa đất trời, biển cả
Tóc người yêu -
mây trắng
lạc phiêu bồng
Phút giao tình -
sóng chột dậy cuồng phong
Trắng ghen quá,
sụp bầu trời anh ạ ...*

Lời hứa

*Thu có hứa ngàn năm
Sẽ cho đời lá vàng
Trong trái tim lỗ làng
Màu héo tàn xa xăm*

*Thu có đợi ngàn năm
Những cuộc tình ly biệt
Dường như là hồi tiếc
Thôi vỡ mảnh trăng rằm*

*Thu có sầu ngàn năm
Để gió lay hiu hắt
Để mắt buồn trong mắt
Để bóng người biệt tăm*

Nụ hoa còn lại

*Em đi chiều gió lộng
Tóc ngàn bay bay bay
Trên môi nở đóa hồng
Dâng tặng ngát trời mây*

*Trời bình yên - yên quá
Đem nắng gió cho đời
Trôi đi cuồn phong lạ
Ra tận sóng ngàn khơi*

*Còn nụ hoa tím ngát
Sót lại giữa phong ba
Dấu màu hoa đã nhạt
Vẫn nghiêng trong nắng tà*

(Frances 5/9/04)

Tháng 7, vào thu

Có lẽ bây giờ đời xưa sắp sửa vào thu ... Người ta vẫn thường dấu mùa thu trong sắc lá vàng, trong những cơn gió nhẹ và cả trong những rộn ràng chuẩn bị cho mùa tựu trường của lũ học trò nhỏ.

Tháng 7 rồi đó, em đang ở xứ người - một nơi rất xa - có lẽ nửa vòng quả đất kể từ Banmê đến Florida này. Đôi lúc nhìn thấy màu lá phong thay vàng, đỏ, nâu ở đây mà em nhớ những chiếc lá vàng ngập trong vườn café khắp nơi ở Banmê. Có lẽ mùa lá rụng ở xứ người sẽ không là mùa lá rụng của chốn cũ, nhưng mở hồ trong tiềm thức, em vẫn nghĩ là những chiếc lá sẽ biết nhau rất nhiều bởi vì chúng nó sẽ theo gió bay đi muôn phương kết bạn khi xa cành.

Tuổi thơ của em chốn ấy hồn nhiên như những chiếc lá vàng rụng... rất ròn rã dưới những bước chân ngây ngô của tuổi học trò nghịch ngợm. Trí nhớ chợt muốn quay về phố xá ngày xưa, cây lá, núi đồi, khung trường của lớp và cả tình người để theo mùa vào Thu.

Đường như vẫn có nắng vàng đầu đó khoác áo cho nàng Thu - rất nhẹ và nồng nàn. Không phấn son trang điểm mà mùa thu vẫn đẹp dịu dàng như nét đẹp của cô gái vào độ xuân thì. Có phải quý vàng đại vẫn nở rộ đường em tan trường dạo nào? Em rất yêu sắc vàng nổi bật lên cả vạt cỏ xanh ven đường của loài hoa này. Nắng vàng sẽ thẹn mà tan đi vì sắc màu rực rỡ của nó thôi ...Sẽ không có những nụ hồng tình nhân trao nhau mà sẽ là những nụ quý vàng ngắt vội ...rồi dúm vào tay nhau ... chạm khẽ vụng về ...

72 ❖ *Như Thương*

Vẫn có những ngậm café sớm mai hay khuya tối ấm môi tình nhân - sẽ không có vị đắng trong tình yêu của họ bao giờ cả. Có tiếng đàn ai theo vụng về một giọng hát hay còn sai nhịp của tuổi học trò, nhưng giọng hát rất ngọt ngào và trong như giọng hát của cô bé trước tuổi mới lớn. Mỗi lần cô bé hát sai thì giọng cười ngây ngô lại vỡ ra thay cho lời xin lỗi tiếng đàn.

Cỏ sân trường xanh thêm màu áo mới vì các cô cậu học trò nhỏ vẫn còn say mê với những chốn vui rộn rã chưa trở lại sân trường vào tháng 7. Bao giờ tháng 9 về thì bỗng dưng lối cỏ trở thành những con đường mòn thú vị. Cỏ mòn vì những bước chân học trò từ sân trường rộng thênh thang đến cửa lớp, nhất là của lớp của các bậc đàn chị đàn anh những lớp 12. Đây là những mối tình ... rất ngoan tù của lớp, tù những tà áo xanh trong sân trường vào giờ chơi. Có mắt ai dõi theo những tà áo xanh ấy rồi đem theo vào mộng giữa khuya ... rất tình.

Ước gì em được trở về chốn cũ trọn một vòng quay quả đất 365 ngày để nhìn lại những phút giao mùa ỏ đời. Sắc mai vàng rực rỡ kiêu sa của mùa Xuân khắp phố chợ rộn ràng đón năm mới. .. một chút mưa xuân nhẹ đầu đó trên đường phố thân quen. Màu phượng đỏ điểm tô cho mùa thi học trò trong sân trường. Rồi chân người theo người xào xạc trên lá thu của những con đường lạc lối vòng quanh đôn điền café. Và mùa áo len mới ấm cho ngày Đông để kết thúc một năm tròn. Cả hai mùa mưa nắng rất nồng nàn trên màu đất đỏ bazan. Bụi đỏ đầy trời hay đất trơn trượt dưới chân em. Giá như em là họa sĩ thì có lẽ đời của em sẽ vạn màu sắc. Màu mai vàng cho tháng giêng

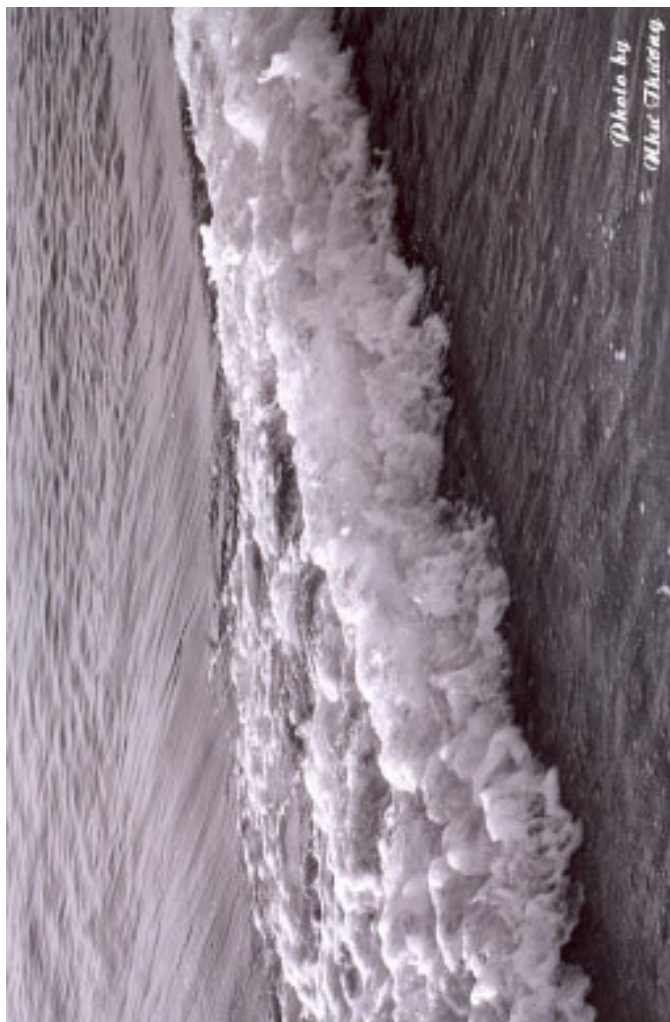
Đàn cho biển hát ❖ 73

và tháng hai; màu trắng của hoa café cho tháng ba; màu xanh của lá rừng; màu quỳ vàng chen lẫn sắc cỏ xanh suốt năm tháng, màu cam của một loài hoa treo rủ rất lạ trên đồi trọc bên kia trường - dường như bọn nhỏ học trò vẫn thường gọi đó là hoa tỏi bởi vì lá của nó rất thơm mùi tỏi; màu tím của lan rừng; màu rêu của mái ngói trường em. Thế còn màu mắt của những cặp tình nhân trong đêm Chúa Chào đời? Và còn cả màu môi tình nồng ...

Có còn gì để luyến nhớ nữa không? Sẽ còn một trái tim rất trẻ, trẻ như thuở 15,17 trên đồi cỏ ngày nào bên kia trường Tổng hợp - 30 năm trôi qua, tóc cô bé ngày xưa đó bây giờ đã phai ... 30 năm thoáng qua rất mau như thể là chiếc lá của mùa thu tháng 7 rụng đâu đó vội vàng trong sân trường xưa ... sẽ có màu của nhớ thương ngập lòng ...

74 ❖ *Như Thương*

Chỉ có

*Chỉ có tiếng chim hót
Chào ta buổi sớm mai
Đợi ta nắng chiều phai
Đời ta là mật ngọt?*

*Chỉ có cây gậy nạng
Như thể là tình nhân
Như thể tình yêu gần
Theo đời ta làm bạn*

*Chỉ có bóng ngọn đèn
Căn phòng mênh mông quá
Chỉ mình ta bóng lạ
Đổ xuống tường vôi hoen*

*Chỉ có một vầng trăng
Soi qua khung cửa hẹp
Cánh cửa đời đã khép
Ta và đời cách ngăn*

Dứt tình

*Chẳng biếc xanh như biển đã đời người
Chẳng nồng thắm như nụ hồng hương nhụy
Chẳng sắc son tình yêu màu chung thủy
Em bây giờ viền đôi mắt lá lơi*

*Biển có giận - sóng cuồng phong đập vỡ
Đá ngàn năm thành trăm mảnh cát mòn
Lấp chôn người tình phụ nghĩa sắc son
Rời từ đây, tình hết còn là oan nợ*

Buộc tóc

*Để chẵn gối vuông tròn câu duyên nợ
Buộc tóc tỏ, buộc cả tuổi xuân thì
Em có chồng rồi - lời xưa đã lỡ
Em bây giờ còn vương lại nét mi*

*Trong nét mi, em dấu điều em nghĩ
Để ngóng người và để nhớ ngày xưa
Để tiếc thương thuở hoa còn hưởng nhụy
Và để buồn - mắt ướt ... giọt trời mưa*

*Dăm năm sau tóc em vẫn còn buộc
Những duyên tình đã hồ hững thương yêu
Có điều gì trong trái tim đau buốt
Lỡ một thời xuân sắc đã nâng niu*

*Rồi tay bết tay bông ... em chợt khóc
Những giọt buồn chẳng như thuở xa xưa
Đã phai rồi nét trang đài gót ngọc
Đoạn đời mình là nước mắt tiễn đưa*

Tắm trăng

*Em tắm trăng giữa lung linh mờ ảo
Giữa cõi vô thường huyền hoặc đam mê
Để ngất ngây, ta quên cả lối về
Rồi si dại, ta chờ em - mộng ảo*

*Hoang đường quá, ta gặp em là mộng
Mở chốn trần, tỏ tưởng nét ngọc trinh
Giữa cô đơn - trăng bạn ánh đường tình
Về theo gót - tà áo em gió lộng*

Bóng rừng

*Bóng rừng xưa ngàn năm vẫn đổ lá
Em nhỏ về tìm lại tháng ngày qua
Để một mai ... em bóng ngả chiều tà
Quên lối cũ, đường xưa sao bỗng lạ*

*Màu xanh biếc lá rừng mở duyên nợ
Vội trời cao ngàn ánh nắng lung linh
Nhỏ yêu thương cho trọn vẹn ân tình
Đừng phai nhạt màu rừng xanh muôn thuở*

*Rồi năm tháng phai dần câu chung thủy
Lá rũ buồn, vàng úa ngập lối đi
Đâu sắc son của một thuở xuân thì
Màu biêng biếc như hồng thơm hưởng nhụy*

*Em về lại rũ tóc buồn thương nhỏ
Rừng lặng im và gió cũng lặng im
Có ai đây vừa đôi mắt kiếm tìm
Trong lá thắm màu tình phai đang đỏ*

Gõ cửa

Có một ngày anh gõ cửa và đợi em. Sự chờ đợi chưa từng có bao giờ trong đời anh. Em nghe thấy tiếng gõ cửa như nghe rõ từng nhịp tim đập của riêng mình. Anh gọi em - ới à. Anh gọi em - à ới ... Rồi anh chờ em trong lặng thinh.

Cánh cửa vẫn vô tình đóng chặt và em ở bên kia cánh cửa chờ anh nhưng không mở cửa. Và em khóc ... Tình yêu của chúng ta khép lại như thế đó anh ạ.

Sẽ hết giận. Sẽ thôi hờn và cũng sẽ chẳng còn buồn nữa phải không anh. Sẽ không còn có thể nào lo lắng cho nhau được nữa. Vẫn còn nhớ nhau trong ý nghĩ, nhưng anh và em ở cách xa nhau trong hai trái tim cô đơn. Xa nhau lắm anh ạ. Sự cô đơn với ý nghĩa tột cùng của nó để không còn cảm nhận được cô đơn là gì nữa.

Màu đỏ của đóa hồng rực rỡ ở đâu đó chẳng còn quyến rũ em được nữa rồi. Nó sẽ cũng như một màu hoa dại đỏ thắm bên kia đường. Chỉ thoáng qua rồi hồ hững trong mắt em. Em ngồi đây - ở một góc nhỏ trong căn phòng rộng thênh thang của thư viện. Em nhìn mọi người đang làm việc từ góc nhìn của riêng em. Có thể họ đang nghĩ về người mà họ đang yêu ... như em. Có điều gì để bộc lộ được điều người ta đang nghĩ trong đầu và hiện ra trên khuôn mặt của những người yêu nhau anh nhỉ? Chỉ có người yêu của mình

Đàn cho biển hát ❖ 81

mối nhận hoặc cảm nhận được điều ấy thôi. Em nghĩ vậy.

Sẽ đến gần hơn để nhìn trong mắt họ. Sẽ nhìn thấy mắt cười rạng rỡ đến tận đuôi mắt tình. Sẽ chột cú mắt xuống khi nhìn thấy giọt nước mắt đọng lại trong mắt tình sâu. Cô gái quay mặt đi để giọt nước mắt lăn xuống vệt vàng trên má. Đôi má không son phấn điểm trang từ ngày tình xa. Và đôi môi sẽ mặm theo giọt tình ấy. Đôi môi khô ... đã lâu lắm rồi ... nụ tình đã quên môi thắm ...

Cô gái ấy vẫn đang sống. Vẫn thở. Vẫn ngủ, Vẫn ăn. Vẫn đi đứng. Vẫn làm việc bình thường. Vẫn đến trường. Nhưng cô gái ấy đã chết rồi anh ạ. Chết như cánh của tình khép lại tự hôm nao. Bây giờ em mới chợt hiểu rằng tại sao người ta có thể chết vì yêu ... bởi vì cô gái ấy là em ...

(Viết cho G.)

82 ❖ *Như Thương*

Nhờ

*Nhỡ mai này quả đất quay chậm lại
Ta có chờ nhau, dẫu muôn ngàn năm
Dẫu rất lâu, ta mới thấy trăng rằm
Dẫu hò hẹn chỉ như là huyền thoại*

Bỏ quên nụ hồng

*Đừng bỏ quên nụ hồng
Bên giòng đời trôi nổi
Dấu đời người rất vội
Dấu đời người hư không*

*Đừng bỏ quên nụ hồng
Để cung đàn lỡ nốt
Để tình yêu mai một
Còn lại mắt đợi trông*

*Đừng bỏ quên nụ hồng
Như huyền thoại Huyền Trân
Hết một đời son phấn
Phôi pha - nhạt má hồng*

*Đừng bỏ quên nụ hồng
Lỡ phím đàn trở trọi
Rất buồn mà chẳng nói
Đêm trở lạnh ... mùa đông*

Huyền thoại vòng nguyệt cung

*Anh hái vòng nguyệt cung
Và sao trời nửa đêm
Cài tóc em thơm mềm
Để tỏ tình ... rất vụng*

*Bởi nguyệt khuyết sẽ tròn
Như tình em chờ đợi
Dẫu tháng năm vời vợi
Em sẽ chẳng mỏi mòn*

*Không có vầng nguyệt khuyết
Làm sao anh tỏ tình
Đành chỉ biết lặng thinh
Đành em xa biệt biệt*

Bạn tình - men cay

*Anh say men rượu
để quên men tình ...*

*Anh cô độc với bạn tình rượu đắng
Uớp men cay trên môi thịt da người
Để mắt buồn không đọng giọt đầy vơi
Rồi say khướt trong căn phòng yên lặng*

*Bên song cửa trăng khuya sao vàng vặc
Có mở cầu Ô thuốc nối tình duyên?
Hay lẻ loi ôm chặt một lời nguyện
Mối tình hận - trái tim dường như cắt*

*Sẽ cảm thấy men cay là tình bạn
Là tình yêu như hạnh phúc đêm hồng
Ngỡ xác thân sẽ ôm ấp men nồng
Đầy mơn trớn ngát ngây ... trong ly cạn*

*Rượu cạn rồi, men say cũng tan mất
Anh trở về nỗi cô độc từng đêm
Mở nụ hôn dỗ giấc ngủ môi mềm
Bằng men rượu của cuộc tình đã mất*

Chuyện trên rừng

*Đóa lan rừng ngậm sương
Cho đời hoa tím ngát
Chim trên rừng ngậm hạt
Đất nẫy mầm vấn vương
Cây trên rừng ngậm hương
Cho trầm thơm ngải nhỏ
Chân em qua đất võ
Khai hạt nuôi tình người
Tay em với sao trời
Tặng suối ngàn chung thủy
Đóa tim hồng nở nhụy
Yêu hưởng rừng thiên thu*

Viết ngắn cho mùa đông đang đến

*Bây giờ là mùa lạnh sát se ở đồi
cái lạnh ở nơi ấy
sẽ làm hơi thở của những cặp tình nhân
tựa như là sương khói ...
chợt nhỏ
những bàn tay con gái cuộn tròn trong tà áo trắng
đến trường
và xuýt xoa môi mềm.
Khói thuốc vây quanh
những anh chàng dấu tay trong túi quần đi học.
Khói lãng đãng bay về giữa lỗ lũng trời mây.
Màu rêu xanh hay đỏ trong chiếc áo mùa đông của
người con gái
lại dạo quanh sân trường.
Bạn ta kể rằng
mùa này là mùa hoa quỳ vàng nở.
Vàng cả lối em về theo phố nhỏ quen quen.
Để bước chân ai quên cả đường về.
Để đêm rồi mở lại sợi tóc bay.
Đường như em vẫn thế dấu chỉ là trong mờ ... em ạ.
Gió hú lại về với rừng đêm.
Kẻ lá rạo rức
rời khua động núi đồi.*

88 ❖ *Như Thương*

Xạc xào.

Xạc xào ru em.

Và ru anh mềm lòng ... để yêu em.

*Rồi đêm thánh nhẹ nhàng về như khúc hát thiên thần
giữa không trung.*

Để ký ức quay quắt chuyện ngày xưa thấp nển.

Ngày xưa ấy

có những ngọn nến trắng

của những cô cậu học trò nhỏ thấp sáng Đêm Thánh

Vô Cùng

chờ đợi Chúa Giáng Sinh.

Mắt sáng

và những nụ cười ngây ngô

bên ánh lửa bập bùng thâu đêm

giữa sân trường cỏ dại.

Còn gì nữa nhỉ?

Còn cả trái tim ta muốn gửi về nơi ấy

... như thể là nụ hôn mềm

dành cho người tình ngày xưa.

Rất xưa ...

... 29 năm trôi qua ...

(Tháng chạp, 03)

Biển

*Khi biển không có anh
Biển có buồn không vậy
Để em hỏi trời mây
Trời mây sẽ dỗ dành*

*Khi cát không rạo rức
Cát quên chân - tình xa
Để lại dấu vết nhòa
Sóng nghe buồn rùng rúc*

*Khi rong không ghé bờ
Bờ sao buồn biết mấy
Cô đơn - đành thôi vậy
Về rũ sạch tình mở*

*Đời sẽ quên mặn nồng
Khi sóng ngừng vỗ sóng
Tình hết còn trông ngóng
Khi tình phai nụ hồng*

Tháng chạp, viết cho K.

Đàn ơi, xin đừng ngủ

*Bên thềm cỏ đàn ơi xin đừng ngủ
Để mặt hồ gợn gợn sóng yêu thương
Để chim về hòa nhịp khúc yên ường
Khi anh khẽ nâng phím đàn phủ dụ*

*Lời phủ dụ ngọt ngào như nắng sớm
Như gió mây sóng sánh nước bình yên
Như tim anh - trái tim quá đổi hiền
Ngày tình phụ, tóc bạc anh đã chớm*

*Rời từ đây anh ôm đàn để sống
Để quên thương, quên nhớ bóng một người
Để qua đi những cung bậc đầy vơi
Và để tưởng cuộc tình qua như mộng*

*Anh sẽ khóc trong tiếng đàn dang dở
Anh sẽ cười khi đàn vỗ âm vang
Để tình xưa theo quá khứ lữ làng
Về yên ngủ trong trái tim rộng mở*

Đàn cho biển hát ❖ 91

Nửa đêm

*Nửa đêm tiếng vạc kêu sừng
Canh khuya trở giấc người thương xa rồi
Gối tình còn lại đơn côi
Ấm nồng chăn lạnh bồi hồi nhớ ai
Tóc ai nghiêng nửa bờ vai
Chờ tay ai gối đêm dài cô đơn*

Pha màu

*Sẽ pha nhẹ nắng vàng
Cho chiều phai đầu đó
Để em về qua ngõ
Chân mềm gót kiêu sang*

*Sẽ pha sắc đỏ hồng
Cho son môi em thắm
Mai này xa vụn dậm
Em nhớ nụ hôn không?*

*Sẽ pha thêm sắc tím
Cho áo em tình si
Để mai nhớ em đi
Mắt không buồn. Chết lịm*

*Sẽ pha trong rượu cay
Thêm một chút men nồng
Để tưởng trời đất rộng
Để quên hết tình say*

Ôm đàn

*Anh ôm đàn rất tình
Như ôm người yêu nhỏ
Để lòng con trăng tỏ
Chợt ngỡ ngán một mình*

*Phải chi em là đàn
Để rất gần ... có nhau
Để duyên nợ trầu cau
Nên ý thiếp tình chàng*

*Phải chi em biết hát
Dẫu chỉ là nghêu ngao
Để có một hôm nào
Ta rong đời phiêu bạt*

*Dẫu đời mong manh quá
Dẫu ngàn sao sẽ rụng
Đời sẽ mai nghìn trùng
Nếu mà em có anh ...*

- K, tròn một năm ra biển -
21/8/04

Xa Bậu

Vừa - Tình Cảm ♩ = 68

Thơ Như Thương

Nhạc Phan Ni Tấn (n.d)

Anh thôi không làm thơ Khi chim sáo ơ rời xa
bậu Khi mất thắm đêm sâu Khi tay rời (i) nợ (ờ)
duyên Anh thôi chẳng nhớ người Khi đêm về khuyết một vầng
trăng Lời hẹn xưa quên bẵng Trái tim tình đã
với Sẽ là bạn rượu cay Trong từng đêm cô
quạnh Để ấm nồng chăn lạnh Để ngủ với men
say Sẽ về ôm gối mộng Mềm hơi thở tình
nhân Sẽ tưởng em rất gần Về theo anh ru
mộng À ơi a à ơi

Mục lục

<i>Lời cảm tạ</i>	5
<i>Lời tựa</i>	7
<i>Đàn cho biển hát</i>	15
<i>Thơ họa của nhà thơ Phan Khâm</i>	17
<i>Lục bát</i>	19
<i>Quê hương em</i>	20
<i>Tiếng rừng</i>	21
<i>Áo len tình</i>	22
<i>Đũa tình</i>	23
<i>Tiếng vọng</i>	24
<i>Lênh đênh</i>	25
<i>Sáo xa bầu</i>	26
<i>Đâu bóng Trác Văn</i>	27
<i>Yêu người như yêu trăng</i>	28
<i>Ra biển tháng 8</i>	29
<i>Vuốt tóc</i>	30
<i>Trái tim xa xăm</i>	31
<i>Phôi nụ hồng</i>	32
<i>Nói với biển</i>	33
<i>Bỏ giòng sông</i>	34
<i>Người say làm thơ</i>	36
<i>Thấp sáng</i>	37

96 ❖ *Như Thương*

<i>Thả trôi</i>	38
<i>Men tình</i>	39
<i>Sẽ có</i>	40
<i>Ngọn cỏ</i>	41
<i>Nhỏ em sương mù tháng chạp</i>	42
<i>Mây tóc bạc phai</i>	44
<i>Tầng thứ mười</i>	45
<i>Lá rụng</i>	46
<i>Mong manh</i>	47
<i>Ru em nửa đêm</i>	48
<i>Không có</i>	49
<i>Trái tim cam</i>	50
<i>Cô đơn</i>	52
<i>Rẽ duyên</i>	54
<i>Kể cho biển cát</i>	55
<i>Hỏi trăng</i>	56
<i>Lẻ loi</i>	57
<i>Hoa sứ</i>	58
<i>Huyền thoại tim</i>	59
<i>Hãy cứ làm rong rêu</i>	60
<i>Đôi mắt</i>	61
<i>Đo tim</i>	64
<i>Anh và sóng biển</i>	65
<i>Chuyện người điên</i>	67

Đàn cho biển hát ❖ 97

<i>Lời hứa</i>	69
<i>Nụ hoa còn lại</i>	70
<i>Tháng 7, vào thu</i>	1
<i>Chỉ có</i>	75
<i>Dứt tình</i>	76
<i>Buộc tóc</i>	77
<i>Tắm trắng</i>	78
<i>Bóng rùng</i>	79
<i>Gõ cửa</i>	80
<i>Nhỡ</i>	82
<i>Bỏ quên nụ hồng</i>	83
<i>Huyền thoại vòng nguyệt cung</i>	84
<i>Bạn tình - men cay</i>	85
<i>Chuyện trên rừng</i>	86
<i>Viết ngán cho mùa đông đang đến</i>	87
<i>Biển</i>	89
<i>Đàn ôi, xin đừng ngủ</i>	90
<i>Nửa đêm</i>	91
<i>Pha màu</i>	92
<i>Ôm đàn</i>	93
<i>Nhạc - Xa Bậu</i>	94

98 ❖ *Như Thương*

- ❖ Viết Lời Tựa: Việt Bằng
- ❖ Nhạc: Phan Ni Tấn (ND)
- ❖ Thủ họa: Vũ Hối
- ❖ Trình bày bìa: Trần Châu
- ❖ Hình bìa và phụ bản: Như Thương

Đàn cho biển hát ❖ 99

Địa chỉ liên lạc:
PHAM KIM HUONG
3308 ORINOCO LANE
MARGATE, FL 33063
huong6591@yahoo.com

100 ❖ *Như Thường*

